

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119382348
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6119382348.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: R Collectors s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežia 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, právne zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanému: E. X., nar. X.X.XXXX, bytom I. X. XXX, XXX XX X., právne zastúpený: Mgr. Martina Chorváthová, advokátka so sídlom A. Kmeťa 28, 036 01 Martin, IČO: 42 217 105, o zaplatenie 5.288,53 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 24Csp/62/2020-173 zo dňa 16. septembra 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 5.288,53 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy vo výške 4.896,27 eur od 12.7.2017 do zaplatenia. Žalobcovi proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Poukázal na uznesenie Krajského súdu Žilina č.k. 7CoCsp/15/2021-137, ktorým bolo pôvodné rozhodnutie zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie a z dôvodu, aby sa riadne vypořiadal s otázkou dobrovoľnosti poistenia schopnosti žalovaného splácať poskytnutý úver a že riadne neodôvodnil priznanie nároku na zaplatenie úroku do dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti poskytnutého úveru vo výške 337,26 eur a poplatkov vo výške 55 eur. S poukazom na § 2 písm. g/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len ZoSÚ) nemôže byť dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru skutočnosť, že veriteľ náklady na poistné do celkových nákladov spojených s úverom zahrnie napriek tomu, že to nie je povinný urobiť. Zmyslom a účelom sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti je totiž ochrana spotrebiteľa proti takému konaniu veriteľa, ktorým vzbudzuje dojem výhodnosti poskytovaného úveru v porovnaní s inými úvermi a ktorým netransparentným spôsobom vyžaduje od spotrebiteľa skryté náklady spojené s úverom. V danom prípade do celkových nákladov žalovaného boli zahrnuté aj náklady, ktoré do nich zahrnuté nemuseli byť, teda právny predchodca žalobcu konal spôsobom, že tento údaj (teda aj údaj o celkovej čiastke, ktorú musí žalovaný zaplatiť, a o ročnej percentuálnej miere nákladov poskytnutého úveru) sú v uzavretej zmluve uvedené v prospech spotrebiteľa, že poskytnutý úver sa javí ako nevýhodnejší, ako v skutočnosti je, a napriek tomu žalovaný s právnym predchodcom zmluvu o ňom uzavrel, a že žalovaného jasným a transparentným spôsobom „upozornil“ aj na náklady, na ktoré ho takýmto spôsobom upozorniť nemusel. Vo vzťahu k nároku žalobcu na zaplatenie úroku do dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti poskytnutého úveru a poplatkov nebolo medzi stranami sporné, z

dokazovania výpisom z úverového účtu žalovaného mal za preukázané, že uvedený úrok predstavuje zmluvný úrok vo výške 17,9 % ročne z nevrátenej časti istiny poskytnutého úveru vo výške 4.896,27 eur od poslednej úplnej úhrady úroku dňa 31.1.2017 do vyhlásenia jeho predčasnej splatnosti dňa 11.7.2017 a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z jeho dlžných splátok, prípadne ich časti, od začiatku príslušného omeškania do uvedeného vyhlásenia jeho predčasnej splatnosti, a že nezaplatené poplatky predstavujú náklady na poistenie schopnosti žalovaného splácať poskytnutý úver vo výške 2 x 6,00 eur, poplatok za upomienku 25 eur, poplatky za upozornenie na uplatnenie práva na vyhlásenie jeho predčasnej splatnosti a za uplatnenie tohto práva vo výške 2 x 9 eur. Žalovaný tento nárok žalobcu žiadnym spôsobom nepoprel. Preto tieto poplatky považoval za riadne dohodnuté, nakoľko je síce povinný vykonať aj dôkaz, ktorý spotrebiteľ nenavrhne, avšak nemôže za spotrebiteľa uvádzať skutkové tvrdenia a popierať skutkové tvrdenia strany. K námietke žalovaného k výške dlhu vo výzve na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 14.6.2017 uviedol, že z dokazovania výpisom z úverového účtu žalovaného mal za preukázané, že žalovaný zaplatil v roku 2017 splátky poskytnutého úveru vo výške 278,22 eur, ktorá skutočnosť vyplýva z časti „Zaplatené splátky“ uvedeného výpisu, v ktorej sú uvedené jednotlivé platby žalovaného. Nie je pravdou, že žalovaný v roku 2017 zaplatil len splátky vo výške 164,11 eur, ako to tvrdí žalovaný. Žalovaný pritom pravdepodobne vychádza z časti „Plán splátok“ tohto výpisu, v ktorej sú uvedené dohodnuté splátky poskytnutého úveru a rozsah ich splatenia a z ktorej vyplýva, že žalovaný zaplatil len časť splátok splatné v roku 2017, vo výške 164,11 eur. Ku dňu 14.6.2017, teda ku dňu namietanej výzvy, bol žalovaný v omeškani so zaplacením splátok, splatných dňa 20.3.2017, 20.4.2017 a 20.5.2017 vo výške po 98,11 eur (bez nákladov na poistenie schopnosti žalovaného splácať poskytnutý úver) a časti splátky, splatnej dňa 20.2.2017 vo výške 44,11 eur, spolu vo výške 338,44 eur. Vo výzve je teda uvedená správna výška dlhu ku dňu jej vystavenia a aj táto námietka žalovaného je nedôvodná. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP).

3. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalovaný, keď namietal, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. K posúdeniu doplnkovej služby na poistenie úveru a výške ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej aj RPMN) uviedol, že názor súdu prvej inštancie nie je v súlade so zákonom a je nesprávny, neodôvodnený a nepreskúmateľný. Opakovane konštatuje, že v danom prípade išlo o dobrovoľné poistenie, preto tento náklad nemá byť započítaný do celkových nákladov spojených s úverom, v dôsledku toho bola uvedená nesprávna RPMN, a preto zmluva neobsahuje podstatnú náležitosť zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje od dodávateľa ako profesionála, ktorý pripravuje znenie zmluvy o spotrebiteľských úveroch, aby v zmluve boli vedené všetky podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a tieto údaje boli uvedené v správnej výške. Zdôrazňuje, že zmluvu o úvere vopred pripravil žalobca ako dodávateľ a ak v zmluve uviedol nesprávne údaje (celkovú čiastku, ktorú má klient zaplatiť a výšku RPMN), ktoré majú za následok absenciu podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere a následne sankciu, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, tak toto nemôže byť na ujmu žalovaného ako spotrebiteľa. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť, žalobu v celom rozsahu zamietnuť, prípadne rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobca k odvolaniu žalovaného uviedol, že rozhodnutie je vecne správne. Prehnaný gramatický výklad, ktorý požaduje žalovaný, nie je v súlade s účelom samotného zákona o ochrane spotrebiteľa a za predpokladu aplikácie takéhoto výkladu by žalobca mohol namietat, že zákon nesankcionuje nesprávnosť celkových nákladov úveru, ale len absenciu tejto náležitosti vrátane ďalších iných náležitostí, ktoré zákon taxatívne uvádza v § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ. Poukázal najmä na bod 2.3 zmluvy, kde je podrobne uvedený rozpis splátok, z ktorých je zrejmé, koľko žalovaný zaplatí celkom, z toho koľko na istinu, úroky a poplatky, čo je vzhľadom na prejudikovanú otázku ohľadom náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. l/ ZoSÚ, nadštandardné vyhotovenie zmluvy. Žalovaný nemal žiaden dôvod, aby pociťoval vznik krivdy. Poukázal na nález Ústavného súdu SR č.k. IV.ÚS 71/2019. Mal za to, že posúdenie zmluvy ako bezúročnej a bezpoplatkovej len z dôvodu, že uviedol v zmluve nesprávnu RPMN v prospech spotrebiteľa, by znamenal extrémny rozpor s princípom spravodlivosti. Navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť.

5. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), po zopakovaní dokazovania pred odvolacím súdom v zmysle § 384 ods. 1 CSP, a to oboznámením listinných dôkazov - aktuálny stav úveru, doklady o doručovaní listín žalovanému, predžalobnej výzvy, výzvy na splatenie dlžnej časti úveru, výzvy na úhradu dlžnej sumy, úverovej zmluvy, dáta dopytu, interaktívna kalkulačka na výpočet RPMN a zmluva o postúpení pohľadávok preskúmal rozhodnutie v

zmysle § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil z iných dôvodov podľa § 387 ods. 1 CSP.

6. Žalovaný pred odvolacím súdom prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedol, že na svojom odvolaní trvá a poukázal na to, že RPMN v zmluve bola uvedená nesprávne, nakoľko poisťné bolo dohodnuté dobrovoľne, nebolo podmienkou na uzavretie a poskytnutie úveru. Preto má za to, že ide o nesprávne uvedenú výšku RPMN v zmluve, čo má za následok ako keby nebola uvedená vôbec a ide o podstatnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom v dôsledku § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ sa úver považuje za bezúročný a bezpoplatkový. Navrhol, aby súd určil, že zmluva je bezúročná a bezpoplatková a zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny 4.721,78 eur ako istiny, ktorá mu bola požičaná, mínus uskutočnené splátky vo výške 278 eur. Zároveň žiada povoliť mu mesačné splátky po 100 eur, nakoľko nie je schopný uvedenú istinu zaplatiť žalobcovi jednorázovo, z ktorého dôvodu by bola exekúcia voči nemu neúspešná.

7. Žalobca zotrval na svojich doterajších vyjadreniach, nesúhlasí s odvolaním žalovaného, ide o účelové konanie zo strany žalovaného zbaviť sa svojej zodpovednosti uhradiť poskytnutý úver. Nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že uhradil sumu 278,22 eur, čo rozporoval predložením dôkazu, a to výpisu jednotlivých úhrad zo strany žalovaného a tým bolo preukázané, že tento v prospech žalobcu uhradil sumu 164,11 eur. Trval na podanom návrhu a žiadal, aby rozsudok súdu prvej inštancie bol potvrdený.

8. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní, a to otázkou existencie podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uvedenia správnej RPMN a celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť.

9. Odvolací súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom zopakoval dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, a zistil nasledovný skutkový stav:

10. Právny predchodca žalobcu (E. Y., a.s.) a žalovaný uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere Dobrá pôžička č.1612271661 zo dňa 25. 08. 2016, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 5 000 eur, žalovaný sa zaviazal splatiť úver v 96-ich mesačných splátkach po 104,11 eur, pričom mesačná splátka pozostávala z anuitnej splátky (úroky+istina) 98,11 eur a splátky poistenia 6 eur, posledná splátka bola dohodnutá vo výške 102,45 eur, pozostávajúcej z anuitnej splátky 96,45 eur a splátky poisťného 6 eur. RPMN banky bola v zmluve stanovená vo výške 21,80 %, a priemerná RPMN 10,10 %. Fixná úroková sadzba bola stanovená 17,90%. Prvá mesačná splátka bola stanovená na deň 20.09.2016 a termín konečnej splatnosti úveru dňa 20.08.2024. V bode 2.2 zmluvy sa konštatuje, že dlžník (žalovaný) žiada o poistenie schopnosti splácať úver „Základný súbor poistenia“ a zároveň vyhlásil, že spĺňa podmienky pre vznik zvoleného poistenia, ktoré sú uvedené v článku IV. ods. 3 Poistnej zmluvy. Zmluva v bode 2.3 obsahuje termíny splatnosti a rozpis započítania jednotlivých splátok na istinu, úroky, poistenie a poplatky s uvedením zostatku istiny po započítaní každej splátky pri splácaní úveru v zmysle ZoÚ. V bode 5.5 vo vzťahu k zvolenému Poisteniu dlžník vyhlásil, že sa pred podpisom tejto ZoÚ oboznámil a vyjadruje súhlas s Poistnou zmluvou a VPP. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 31.08.2019 vyplýva, že žalovaný v dňoch 23.09.2016, 17.10.2016, 09.12.2016, 11.01.2017 a 31.01.2017 uhradil splátky po 104,11 eur ($104,11 \times 5 = 520,55$ eur) a dňa 20.03.2017 splátku vo výške 70 eur. Za celé obdobie teda žalovaný uhradil právnenmu predchodcovi žalobcu splátky v celkovej výške 590,55 eur. Listom zo dňa 14.06.2017 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na splatenie dlžnej časti úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), vzhľadom k tomu, že ku dňu 14.06.2017 je pohľadávka banky zo zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti v celkovej výške 384,44 eur, pozostávajúcej z omeškanej splátky 338,44 eur, poplatkov 34 eur a poisťné 12 eur. Zároveň bol upozornený, že ak si svoju povinnosť nesplní, banka je oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatným. Preukázal Podacím hárkom č. EPH098952856, že predmetnú výzvu žalovanému zaslal dňa 15.06.2017. Následne podaním zo dňa 11.07.2017 právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru a vyzval žalovaného na uhradenie celkovej sumy 5.288,53 eur, pozostávajúcej z dlžnej istiny 4.896,27 eur, úroku 337,26 eur, poplatkov za upomienky 43 eur a poisťné 12 eur. Oznamenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti si žalovaný prevzal dňa 14.07.2017. V priebehu konania E. Y., a.s. postúpila pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní na žalobcu, z ktorého dôvodu uznesením Okresný súd Martin č.k. 24Csp/62/2020-128 z 11.02.2021 pripustil do konania namiesto pôvodného žalobcu, aby vstúpila obchodná spoločnosť R Collectors s.r.o. so sídlom v Bratislave.

11. Podľa § 2 písm. g/ a h/ ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie:

g/ celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok,

h/ celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

12. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ zmluvy o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

13. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b/ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

d/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

14. Odvolací súd sa stotožňuje s námietkou žalovaného, že RPMN v zmluve je uvedená nesprávne. Medzi stranami nebolo sporné, že do celkových nákladov bol započítaný aj náklad na poistné, pričom poistenie schopnosti splácať úver bolo dohodnuté dobrovoľne, nebolo podmienkou poskytnutia úveru, a preto s poukazom na § 2 písm. g/ ZoSÚ tieto nemali byť zahrnuté do celkových nákladov a použité pri výpočte RPMN. Z uvedeného vyplýva, že spotrebiteľská zmluva obsahovala údaj o RPMN, avšak v nesprávnej výške.

15. Údaje o RPMN a o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ (žalovaný) zaplatiť spadajú priamo medzi náležitosti § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ, ktoré musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať. Pri absencii danej náležitosti by sa tak jednalo o dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ. Okrem toho sa však údaj o RPMN týka aj ďalší dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti - podľa § 11 ods. 1 písm. d/ ZoSÚ v prípade, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Je potrebné tak rozlišovať samotnú povinnosť uviesť v zmluve dané údaje (RPMN a celkové náklady spotrebiteľa), t.j. dôvod v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ a nesprávnosť údaj o RPMN v neprospech spotrebiteľa (dôvod v zmysle § 11 ods. 1 písm. d/ ZoSÚ).

16. V preskúmvanej veci RPMN bola v zmluve uvedená vo vyššej výške z dôvodu, že do jej výpočtu boli zahrnuté aj náklady na poistné, pričom sa nejednalo o náklady podmienené na získanie úveru. Táto skutočnosť nespôsobovala však bezúročnosť a bezpoplatkovosť posudzovaného úveru. Nesprávne uvedenie RPMN v zmluve vo vyššej než skutočnej výške nemožno považovať za jeho určenie v neprospech spotrebiteľa, čo je podmienkou spomínaného dôsledku v zmysle § 11 ods. 1 písm. d/ ZoSÚ. V neprospech spotrebiteľa by bolo uvedenie RPMN v nižšej výške než v skutočnosti. Naopak, uvedenie vyššej RPMN v zmluve znamená, že úverové náklady spotrebiteľa budú reálne nižšie ako bolo deklarované v zmluve a poskytnutý úver je pre neho teda v skutočnosti výhodnejší, čo nepochybne nemožno vnímať v jeho neprospech.

17. Odvolací súd poukazuje na to, že zo zmluvy vyplýva, že žalovaný mal k dispozícii všetky informácie potrebné na posúdenie rozsahu jeho záväzku v zrozumiteľnej a prehľadnej forme, pričom právnym predchodcom žalobcu poskytnuté informácie (slúžiace pre spotrebiteľa na posúdenie výhodnosti úveru) možno považovať za dostatočné, a to i vrátane údaj o preskúmvanej celkovej čiastke na zaplatenie. Vo vzťahu k v zmluve uvedenej celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ v súvislosti s úverom zaplatiť, právny predchodca žalobcu dostatočným (podrobným a konkrétnym) spôsobom jej výšku uviedol, z čoho bolo žalovanému jednoznačne zrejmé, že v tejto čiastke sú uvedené aj náklady na poistné, aj keď v zmysle § 2 písm. h/ ZoSÚ tieto nemali byť započítané do celkovej čiastky, ktorú musí žalovaný zaplatiť v

súvislosti s úverom. Celková čiastka bola uvedená vo výške 9.992,90 eur (spolu s nákladmi na poistné), keď správne mala byť uvedená vo výške 9.416 eur. Napriek tomu nemožno hovoriť, že táto čiastka bola uvedená v neprospech žalovaného, keď mal vedomosť o tom, že tieto náklady boli zahrnuté do celkovej čiastky, ktorú musí zaplatiť na úver (a v skutočnosti sa jednalo o náklady, ktoré sa zaviazal uhrádzať - poistné). Nejednalo sa o náklady, ku ktorým by sa žalovaný nezaviazal a z tohto dôvodu by nebol povinný ich vynaložiť.

Opačný záver vedúci k určeniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z tohto dôvodu odvolací súd považuje za neúmerný formalizmus, ktorý by bol v rozpore so zásadou proporcionality sankcií vyplývajúcou z judikatúry Súdneho dvora EÚ, (všeobecne napr. C-81/12, Asociația Accept, 63; C-101/01, Lindqvist, 87,88; C-430/05, Ntíonik a Pikoulas, 53). Opatrenia stanovené vnútroštátnou právnou úpravou nemôžu ísť nad rámec toho, čo je primerané a potrebné na uskutočnenie legitímnych cieľov sledovaných danou právnou úpravou (C-418/11, Texdata Software GmbH, 51,52). Aj v rozsudku vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Klára Bíróová, súdny dvor okrem konštatovania všeobecného záveru, že tvrdosť sankcií musí byť primeraná závažnosti porušení, ktoré postihujú, a to najmä zabezpečením skutočne odrádzajúceho účinku, pričom musia rešpektovať všeobecnú zásadu proporcionality (bod 63), tiež uviedol, že podľa vnútroštátnej úpravy môže byť sankcionované zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky porušenie povinnosti veriteľa, ktorá má podstatný význam v kontexte smernice 2008/48 (bod 69). Aj v nadväznosti na to vo svojom 4. výroku rozhodol, že : „Článok 23 smernice <. 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“ Vzhľadom na okolnosti predmetnej veci a závažnosť daného pochybenia (keď v skutočnosti sa jednalo o náklady, ku ktorým sa žalovaný zaviazal - dobrovoľné poistné) by sankcia v podobe odopretia nároku na akúkoľvek odplatu za poskytnutie úveru veriteľovi (žalobcovi) podľa názoru odvolacieho súdu išla nad rámec toho, čo je primerané a potrebné na uskutočnenie legitímnych cieľov sledovaných danou právnou úpravou.

18. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

19. V prejednávanom prípade žalovaný žiadal povoliť mesačné splátky na splácanie jeho dlhu, pričom poukazyval na svoju sociálnu situáciu. Žalovaný síce žiadal povoliť splátky, avšak nepreukázal svoju nepriaznivú finančnú situáciu, keď ani netvrdil a ani nepredložil žiadne dôkazy o svojich príjmoch a výdavkoch, z ktorých by bolo možné vyhodnotiť, či sú splnené podmienky v zmysle § 232 ods. 3 veta druhá CSP a určiť dlhšiu lehotu splatnosti ako je tri dni od právoplatnosti rozsudku.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že v preskúmvanej veci neboli splnené podmienky na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods. 1 písm. d/ ZoSÚ, ako ani podľa § 11 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ. Na základe uvedeného rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP, ktorého výrok bol správny, a to na základe iného právneho posúdenia a vypořádania sa s námietkou žalovaného o nesprávne uvedenej celkovej čiastke, ktorú je povinný zaplatiť v súvislosti s poskytnutým úverom.

21. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté s poukazom na § 396 ods. 1 aplikujúc ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči žalovanému.

22. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)